

ΟΜΗΡΟΣ

Ὀδύσσεια α 1-10

Το προοίμιο της Οδύσσειας παρουσιάζει την εξής ιδιομορφία: θεματικά δεν καλύπτει ολόκληρο το έργο αλλά μόνο τις ραψωδίες ε-μ (περίπου το 1/3 του συνόλου), καθώς επικεντρώνεται στο λάθος των συντρόφων του Οδυσσέα που έφαγαν τα βόδια του Ήλιου. Μια βασική ηθική αρχή ωστόσο ξεπηδά από τους στίχους αυτούς καθώς οι σύντροφοι χάνονται από τα δικά τους σφάλματα. Είναι, επίσης, θαυμαστό το γεγονός ότι περιγράφει ο ποιητής τον ήρωά του και πρωταγωνιστή χωρίς να τον ονομάζει αλλά αναφέροντας τα βασικά χαρακτηριστικά του (π.χ. πολύτροπος, φιλέταιρος κ.λ.π). Αξίζει να σημειωθεί και η επίκληση στη μούσα (Καλλιόπη) που γίνεται και στην αρχή και στο τέλος (κυκλικό σχήμα).

- [ΟΜΗΡΟΣ: – Ὀδύσσεια α 1-10](#)

ἄνδρα μοι ἔννεπε, Μοῦσα, πολύτροπον, ὃς μάλα πολλὰ
πλάγχθη, ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσε·
πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα καὶ νόον ἔγνω,
πολλὰ δ' ὃ γ' ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα ὄν κατὰ θυμόν,
ἀρνύμενος ἣν τε ψυχὴν καὶ νόστον ἐταίρων.
ἀλλ' οὐδ' ὣς ἐτάρους ἐρρύσατο, ἰέμενός περ·
αὐτῶν γὰρ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο,
νήπιοι, οἳ κατὰ βοῦς Ὑπερίονος Ἥελίοιο
ἦσθιον· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ.
τῶν ἀμόθεν γε, θεά, θύγατερ Διός, εἰπὲ καὶ ἡμῖν.

- [Δ. Ν. Μαρωνίτης](#)

Τον άντρα, Μούσα, τον πολύτροπο να μου ανιστορήσεις, που βρέθηκε
ως τα πέρατα του κόσμου να γυρνά, αφού της Τροίας
πάτησε το κάστρο το ιερό.

Γνώρισε πολιτείες πολλές, έμαθε πολλών ανθρώπων τις βουλές,
κι έζησε, καταμεσής στο πέλαγος, πάθη πολλά που τον σημάδεψαν,
σηκώνοντας το βάρος για τη δική του τη ζωή και των συντρόφων του
τον γυρισμό. Κι όμως δεν μπόρεσε, που τόσο επιθυμούσε,
να σώσει τους συντρόφους.

Γιατί εκείνοι χάθηκαν απ' τα δικά τους τα μεγάλα σφάλματα,
νήπιοι και μωροί, που πήγαν κι έφαγαν τα βόδια

του υπέρλαμπρου Ήλιου· κι αυτός τους άρπαξε του γυρισμού τη μέρα.

Από όπου θες, θεά, ξεκίνα την αυτήν την ιστορία, κόρη του Δία,

και πες την και σ' εμάς.

(μετάφραση Δ. Ν. Μαρωνίτης)

Ευγενία Καίσαρη (ΠΕ 02)